

Binnen de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid hebben enkele fracties de behoefte enkele vragen en opmerkingen voor te leggen aan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de brief van 25 juni 2014 inzake het Actieplan 55pluswerkt (Kamerstuknummer 29 544, nr. 540).

De voorzitter van de commissie,
Van der Burg

De adjunct-griffier van de commissie,
Weeber

Inhoudsopgave	
I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties	2
Vragen van de leden van de VVD-fractie	2
Vragen van de leden van de PvdA-fractie	3
Vragen van de leden van de PVV-fractie	3
Vragen van de leden van de D66-fractie	6
Vragen van het lid van de 50PLUS/Baay-Timmerman-fractie	6
Vragen van het lid van de 50PLUS/Klein-fractie	7
II. Antwoord / Reactie van de Staatssecretaris	8

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de Minister over het Actieplan 55pluswerkt. Zij zijn blij met de stijging van de arbeidsparticipatie van ouderen en kijken met interesse naar maatregelen om werkloze ouderen meer perspectief op een baan te geven. Daarom hebben ze de onderstaande vragen over de brief en het actieplan.

Kan de regering aangeven hoeveel er gebruik wordt gemaakt van de no-riskpolis, de mobiliteitsbonus en de proefplaatsingen? Is overwogen om de criteria van de no-riskpolis (bijv. iemand die net in de Werkloosheidswet (WW) zit) te versoepelen, zodat werkzoekenden en werkgevers eerder in aanmerking komen voor dit instrument? De leden van de VVD-fractie vragen dit, omdat zij van veel werkgevers horen dat ze terughoudend zijn om ouderen in dienst te nemen omdat ze bang zijn voor eventuele ziekte en/of arbeidsongeschiktheid.

Kan de regering aangeven of het technisch mogelijk is om bij de mobiliteitsbonus een werknemer te ontslaan en hem een dag later weer in dienst te nemen?

Kan de Minister een overzicht geven van de uitstroom van 55-plussers in de afgelopen tien jaar? Hoeveel procent van de WW-gerechtigden (55-plussers) komt via een uitzendbureau aan de slag?

Kunnen werkgevers betere toegang krijgen tot de «kaartenbakken» van het UWV om zo de matching tussen vraag en aanbod te verbeteren?

Hoeveel procent van de werkzoekende 55-plussers volgt een training?

Klopt het dat het onvoldoende spreken van de Nederlandse taal de belangrijkste reden is om niet deel te nemen aan de 55+ training? Heeft het UWV in beeld hoeveel procent van de mensen onvoldoende Nederlands spreekt en daardoor niet mee kan doen met de trainingen?

Wat zijn volgens de Minister (mogelijk naar voren gekomen uit de inspiratiedagen) de grootste knelpunten van werkgevers om oudere werkzoekenden een baan te bieden?

Wat is de bekendheid van de werkgevers met de genoemde instrumenten voor 55-plussers?

De leden van de VVD-fractie zijn blij dat de scholingsvoucher gericht is op scholing met betrekking tot een zogenaamd kansberoep. Hoe vaak wordt een voucher geweigerd omdat een scholingsverzoek niet tot een kansberoep behoort? Is de hoogte van het bedrag een probleem? Waarom wordt dit bedrag verhoogd?

Genoemde leden krijgen signalen dat CAO-aanvullingen (veelal bij ontslag of van-werk-naar-werk-trajecten) perverse prikkels bevatten waardoor deze werkzoekenden niet (financieel) gemotiveerd worden om aan het werk te gaan. Herkent de Minister zich in deze signalen?

Vragen en opmerkingen van de leden van de PvdA-fractie

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de evaluatie van het Actieplan 55pluswerkt. Zij weten dat ouderen, als zij eenmaal werkloos zijn geworden, lastiger aan een baan komen en dat langdurige werkloosheid onder ouderen daardoor ook relatief vaak voorkomt. Daarom is het goed dat de Minister extra middelen heeft vrijgemaakt, waarmee oudere WW-gerechtigden worden ondersteund bij het vinden van een baan.

De leden van de PvdA-fractie constateren tevreden dat het UWV nagenoeg op schema ligt wat betreft de extra te realiseren uitstroom naar werk. Desalniettemin denken zij dat meer mensen aan het werk geholpen kunnen worden als de inzet van scholingsvouchers en plaatsingsfees wordt verbeterd. De Minister heeft ook al een aantal verbeteringen in gang gezet. De leden van de PvdA-fractie vragen zich af in hoeverre deze verbeteringen al tot resultaat hebben geleid. Wordt al meer gebruik gemaakt van scholingsvouchers en zijn er al meer plaatsingsfees verstrekt aan intermediairs?

De leden van de PvdA-fractie vinden het verstandig, dat de regering heeft besloten de doelgroep van het actieplan te verruimen naar 50-plussers, omdat we zien dat de werkhervattingskansen vanaf 50 jaar scherp dalen. Kan de Minister bevestigen dat de instrumenten uit het actieplan ook beschikbaar zijn voor bestaande en niet slechts voor nieuwe WW-gerechtigden? Het UWV heeft de ruimte om maatwerk te bieden, bijvoorbeeld in de vorm van individuele begeleiding? De leden van de PvdA-fractie vragen zich af of het klopt dat in de praktijk weinig individuele begeleiding wordt geboden; zo ja, waarom is dat zo? In hoeverre is er meer maatwerk mogelijk? Daarnaast zijn er enkele particuliere initiatieven ontstaan vanuit oudere werklozen zelf (zoals «TalentPlus»). Kan de Minister aangeven of en zo ja met welke initiatieven het UWV samenwerkt, waar die samenwerking uit bestaat en of mogelijk uitbreiding daarvan mogelijk is?

Vragen en opmerkingen van de leden van de PVV-fractie

De leden van de PVV-fractie hebben kennis genomen van de brief van de Minister. Zij hebben de volgende vragen, aan- en/of opmerkingen. Telkens als er dergelijke plannen worden gepresenteerd, komen woorden uit het verleden op.

In de jaren »80 zei Bob Geldof (destijds een bekend musicus/zanger) naar aanleiding van de hongersnood in Ethiopië: «Het is zo erg, we moeten iets doen». Live Aid kwam, Bob zamelde overal over de wereld andermans geld in, hij kreeg zo miljoenen binnen. Het bleek allemaal tevergeefs, het geld kwam niet ter plaatse aan maar verdween in talloze zakken, diegenen voor wie het allemaal bestemd was, crepeerden. Bob werd door deze actie wel als een nobel mens aangemerkt. Hij kreeg veel prijzen, waaronder een nominatie voor de Nobelprijs voor de Vrede. Door Koningin Elizabeth II werd hij tot ridder in de Orde van het Britse Rijk (OBE) verheven. Bob glorieerde. Daarna leek/likt het moto telkens weer: «het is zo erg, we moeten iets doen, ook al helpt het niet, dan hebben we tenminste iets gedaan». Sommigen noemen dat symboolpolitiek. Met talloze overheidsprogramma's is het hetzelfde: «Het is zo erg, we moeten iets doen, ook al helpt het niet, dan hebben we tenminste iets gedaan». Bij overheidsprogramma's is dat andermans geld, geld van de belastingbetaler, die dat niet vrijwillig, zoals bij Bob, heeft afgestaan.

De leden van de PVV-fractie merken op dat onderzocht dient te worden of bij het Actieplan UWV 55pluswerkt het motto «Het is zo erg, we moeten iets doen, ook helpt het niet» niet van toepassing is. Voor het plan is ten eerste € 67 mln. uitgetrokken. Maar de doelgroep wordt verruimd, ook

50–55 jaar komt er onder te vallen, daar wordt € 34 mln. voor uitgetrokken. Dus meer dan € 100 mln. belastinggeld wordt hier uitgegeven. De brief bevat ook goed nieuws: het werkloosheidspercentage van de doelgroep ligt onder het gemiddelde werkloosheidspercentage. De ratio voor de maatregelen wordt dus niet gevonden in een hoger werkloosheidspercentage maar in het feit dat de doelgroep langer dan gemiddeld werkloos is. Het doel is dus de ouderen sneller aan de slag krijgen, sneller te doen uitstromen na instromen. Redenerend op deze wijze kan voor iedere willekeurige deelverzameling arbeidslozen een specifiek programma worden opgezet: «The sky is the limit».

Het valt de leden van de PVV-fractie op dat een nulmeting ontbreekt. Daardoor hebben zij geen beeld hoe dit situatie is/was voordat de maatregelen inwerking traden. Wij hebben dus geen beeld hoe snel de doelgroep voor de maatregelen uitstroombden, althans niet in deze brief. Een student zou, bij een zichzelf respecterende docent aan een zichzelf respecterende universiteit of HBO-instelling, voor een dergelijk werk een dikke onvoldoende krijgen.

Immers, door het ontbreken van de nulmeting kan er geen beoordeling plaats vinden van het effect van «Actieplan UWV 55pluswerkt». Kan de Minister die ontbrekende nulmeting alsnog verschaffen?

De leden van de PVV-fractie merken op dat een aantal (zogenaamde) instrumenten is ingezet. Laten wij eens bezien, zo merken deze leden op, hoe het staat met de feitelijke inzet van die instrumenten; op de mate van effectiviteit komen zij later terug. De instroom van de netwerktrainingen, 40.000 stuks, loopt op schema. De instroom van de individuele begeleiding loopt achter, twee van de beoogde drie (66%) komen bij de individuele begeleiding, van de 3.000 vallen er dus 1.000 buiten de boot. Bij de scholingsvoucher komt slechts 34% van het beoogde aantal opdagen, van de 5.500 vallen er 3.666 buiten de boot. De plaatsingsfee komt slechts in 2% van de beoogde gevallen aan bod, van de 12.000 vallen er hier 11.760 buiten de boot. De vraag die zich thans voordoet is waarom het bij bepaalde instrumenten zo tegenvalt. Zou het kunnen zijn dat het instrument niet effectief is en daarom niet gebruikt wordt? Of is het louter omdat partijen niet bekend zijn met instrument?

De leden van de PVV-fractie merken op dat de regering stelt zonder nader onderzoek dat het «niet-gebruik» te wijten is aan onbekendheid. Enige onderbouwing hiervan zou volgens deze leden toch niet mogen ontbreken.

Boekdelen spreekt het resultaat met betrekking tot de scholingsvoucher en de plaatsingsfee.

Mogelijk wordt van deze instrumenten zo weinig gebruik gemaakt omdat er dan ten aanzien van de toepassing van die instrumenten sprake moet zijn van een werkeloze moet met een concreet en tastbaar uitzicht op een baan of een gesloten arbeidsovereenkomst. Uit deze cijfers zou dus ook kunnen worden afgeleid dat dergelijke instrumenten niet echt werken. De regering stelt zonder nadere onderbouwing dat het «niet-gebruik» te wijten is aan onbekendheid.

Triest is dan ook dat het hoge aantal afwijzingen bij de plaatsingsfees, volgens de regering, is toe te rekenen aan de starheid van de bij het instrument behorende leeftijdscriterium (de regering versoepelt dit wel). Een aantal mensen uit de doelgroep is dus aan het werk gekomen zonder dat de werkgever de plaatsingsfee kon toucheren. Zouden de mensen die met die plaatsingsfee zijn aangenomen niet ook zonder die plaatsingsfee zijn

aangenomen? Als je er goed over nadentocht wel een geruststellende gedachte: het lukt ook wel zonder die plaatsingsfees. Een degelijke analyse ontbreekt, zo merken de leden van de PVV-fractie op.

Deze leden merken voorts het volgende op. Van de scholingsvouchers wordt 45% niet toegekend, de reden is simpel en bureaucratisch: het is te laat aangevraagd. Derhalve heeft in 45% van de gevallen scholing plaats

gevonden die tot een uitzicht tot baan gaf. De hoogte van de scholingsvouchers is € 750. In het licht van de bestaande opleidingstrajecten en de hoogte van de kosten daarvan, kunnen we er met zekerheid van uitgaan dat die 45% aan de slag is. Let wel: zonder dat de scholingsvouchers zijn stimulerende werking heeft kunnen doen. Als je er goed over nadentocht toch wel een geruststellende gedachte: het lukt ook wel zonder die scholingsvouchers. Een dergelijke analyse ontbreekt ook hier.

Nu over naar de mate van effectiviteit. Of te wel wordt door de inzet van deze instrumenten de werkloosheidsduur van werklozen van de doelgroep (aanmerkelijk) beperkt? Tabel 1 bevat slecht een opsomming van gegevens. Op basis van deze tabel kan door het ontbreken van de nulmeting geen enkel conclusie worden getrokken. De leden van de PVV-fractie herhalen hun verzoek om een nulmeting en een analyse. De onderbouwing van de uitstroom dient onderdeel van deze analyse te zijn. Deze leden vragen waarom er geen effectiviteitsmeting heeft plaats gevonden bij de uitstroom van de doelgroep middels een exit-vragenlijst of een enquête. Hieruit had met behulp van de (gekleurde) mening van de uitstroom een (subjectief) beeld kunnen ontstaan van de mate van effectiviteit van de maatregelen. Ook dit ontbreekt. Iedere werkloze dient (voor de uitkering) bij Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) ingeschreven te staan. Bij uitstroom uit het UWV-bestand is dat niet het (oorzakelijk) gevolg van het feit dat men ingeschreven stond bij het UWV, die uitstroom kan ontstaan zijn door legio factoren. Dat het «Actieplan UWV 55pluswerkt» banen heeft opgeleverd, staat voor de leden van de PVV-fractie buiten kijf. Zij hebben dan ook graag een beeld hoeveel daarvan in salarissen en apparaatskosten is gaan zitten. Mogelijk kan de Minister aangeven hoeveel fte's dit actieplan heeft opgeleverd in het kader van de ondersteuning en de uitvoering er van. Genoemde leden zijn er nieuwsgierig naar.

Doordat gegevens ontbreken over de effectiviteit van de maatregelen kan ook niet toegekomen worden aan een kosten-batenanalyse van «Actieplan UWV 55pluswerkt». De leden van de PVV-fractie merken op dat zij geen beeld hebben hoeveel extra mensen er uit de doelgroep door die maatregelen aan de slag zijn gekomen. Zij kunnen dan ook niet bepalen hoeveel deze instrumenten ons op uitkeringen hebben bespaard en kunnen dus niet oordelen of dat geld ook effectief is besteed. Met een bedrag van € 100 mln. lijkt dat de deze leden geen overbodige luxe. En het is dan ook op die gedegen analyse waarop deze leden nieuwsgierig wachten wacht.

Zoals de leden van de PVV-fractie hiervoor hebben aangestipt, rammelt het onderzoek/evaluatie methodologisch aan alle kanten. Een student zou, bij een zichzelf respecterende docent aan een zichzelf respecterende universiteit of HBO-instelling, voor dergelijk werk een dikke onvoldoende krijgen. Maar in het licht van «Nederland Kennisland» menen de leden van de PVV-fractie dat ze bij de Vrije Universiteit (de Alma Mater van deze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid) wel ruimte hebben voor het vervolgonderzoek. Mogelijk resulterend in een met «summa cum laude» gewaardeerd proefschrift, geheel VU-style. De leden van de PVV-fractie merken op dat zij vermoeden dat hier gaat om een Bob-Geldof-je: «Het is zo erg, we moeten iets doen, ook al help het niet, dan hebben we tenminste iets gedaan». En dat er sprake is van feestvieren van andermans (belasting)centen. Een vermoeden (*conjecture*) is een bewering waarvan men denkt dat deze waar is, zonder daarvan zeker te zijn. In de wetenschapsleer van Popper staat een vermoeden altijd open voor weerlegging (*refutation*). De leden van de PVV-fractie zijn nieuwsgierig naar de uitkomsten van de analyse en vragen zich af of hun vermoeden kan worden weerlegd.

Vragen en opmerkingen van het lid van de D66-fractie

De leden van de D66-fractie hebben kennisgenomen van de Evaluatie Actieplan UWW 55pluswerkt. Zij hebben hierover enkele vragen. De leden van de D66-fractie zijn verheugd dat de instroom in de WW van 55-plussers afneemt ten opzichte van de raming. Ook vinden zij het positief dat de uitstroom weinig achterblijft bij de raming. Niettemin zegt dit naar hun mening weinig over de effectiviteit van het actieplan. Immers, het is niet duidelijk hoe hoog de uitstroom uit de WW zou zijn geweest zonder het «Actieplan 55-plus Werkt». De leden van de D66-fractie vragen of de Minister hier nader op kan ingaan. Indien de effectiviteit van het actieplan nog niet kan worden onderbouwd, is de Minister dan bereid om hier onderzoek naar uit te voeren?

De leden van de D66-fractie zijn teleurgesteld over de gerealiseerde resultaten met betrekking tot de scholingsvouchers en plaatsingsfees. Zij vinden het verstandig dat hierop verbeteracties zijn ingezet. Kan de Minister laten weten wat het effect van deze verbeteracties is geweest? Hoeveel plaatsingsfees en scholingsvouchers zijn inmiddels toegekend? De leden van de D66-fractie lezen dat de Minister het actieplan wil uitbreiden naar 50-plussers. Hoewel deze leden extra inzet om mensen aan de slag te krijgen waarderen, vinden zij een doelmatige besteding van schaars belastinggeld ook van groot belang. Het feit dat een groot deel van de aanvragen voor plaatsingsfees en scholingsvouchers wordt afgewezen, omdat de aanvrager te jong is voor de doelgroep, hoeft naar de mening van deze leden niet te betekenen dat de doelgroep van het actieplan moet worden uitgebreid. Deze leden vragen daarom de Minister om met meer kwantitatieve informatie over de arbeidsmarktpositie van mensen tussen 50 en 55 jaar oud, te onderbouwen waarom uitbreiding van het actieplan voor deze groep gerechtvaardigd is.

De leden van de D66-fractie verwachten dat uitbreiding van de doelgroep en de inzet van meer financiële middelen ook gepaard gaat met een hogere uitstroomdoelstelling uit de WW voor oudere werklozen. De leden van de D66-fractie vragen de Minister wat deze nieuwe doelstelling is. De leden van de D66-fractie vragen welk deel van het extra budget van € 34 mln. bedoeld is om de doelgroep uit te breiden naar 50-plussers en welk deel van het extra budget bedoeld is om het actieplan te verlengen. Tevens vragen deze leden waarom de Minister er voor kiest om het actieplan te verlengen, zonder dat de effectiviteit van het actieplan is aangetoond. Waarom heeft de Minister niet gewacht met besluitvorming over verlenging tot een goede evaluatie is uitgevoerd?

Vragen en opmerkingen van het lid van de 50PLUS/Baay-Timmerman-fractie

Het lid van de fractie 50PLUS/Baay-Timmerman dankt de Minister voor de voortgangsrapportage van het Actieplan 55pluswerkt. Zij heeft hier echter nog wel enkele vragen over.

Het lid Baay-Timmerman constateert dat in de eerste helft van dit jaar een derde meer 55-plussers met een WW-uitkering een nieuwe baan vond. Dat is heel positief, maar daar staat tegenover dat het aantal WW-uitkeringen aan 55-plussers nog steeds toeneemt. De instroom is dus nog steeds hoger dan de uitstroom. Met andere woorden, het probleem wordt vooralsnog alleen maar groter. Onderkent de Minister dat? Is de Minister het ermee eens dat dit gegeven de keuze rechtvaardigt om een langlopend actieplan ter bestrijding van ouderenwerkloosheid in te stellen, en dat verlenging van onderhavig actieplan met slechts één jaar onvoldoende effect zal sorteren? Het lid Baay-Timmerman stelt deze vragen mede in het licht van de opmerking van de Minister in het algemeen overleg van 4 juni 2014 dat er sprake is van vooroordelen jegens oudere werklozen. Is de Minister het ermee eens dat er meer

structureel tijd en inzet nodig is om deze vooroordelen te slechten? De Minister geeft immers zelf ook al aan dat langdurige werkloosheid onder ouderen relatief vaak voorkomt, en dat de arbeidsmarktpositie van ouderen die werkloos worden, zorgelijk is. Kan de Minister hierop reageren?

Het lid Baay-Timmerman merkt op dat al meermalen ervoor is gepleit dat er ook inspiratiedagen voor werkgevers zouden moeten worden georganiseerd. Zij merkt op dat zij dan ook verheugd is dat de Minister dit idee overgenomen heeft en aangeeft dat vergaande voorbereidingen zijn getroffen voor het organiseren hiervan. Zij merkt op dat MKB een plan van aanpak hiervoor heeft opgesteld. Wat omvat dit plan van aanpak? Wanneer gaan de inspiratiedagen voor werkgevers van start? Is deelname van bedrijven aan deze dagen afdwingbaar? Kan de Kamer dit plan van aanpak ontvangen?

Het lid Baay-Timmerman stelt nogmaals dat het aanstellen van een ambassadeur ouderenwerkloosheid kan bijdragen aan het verminderen van de werkloosheid onder 55-plussers. De Minister heeft in het genoemde algemeen overleg van 4 juni 2014, en overigens ook al eerder, aangegeven dat het aanstellen van een dergelijke ambassadeur voor ouderen de vooroordelen bevestigt en dat werkloosheid onder ouderen een andere aanpak vergt dan die van jongeren. Maar waarom is dat een reden om geen ambassadeur in te stellen? Waarom zou een ambassadeur ouderenwerkloosheid geen andere taakinfilling kunnen hebben dan de ambassadeur jongerenwerkloosheid? Is het bestaan van die vooroordelen niet juist een goede reden om wel een ambassadeur aan te stellen? Eén van de taken van een ambassadeur kan immers het kwaken van goodwill zijn, alsmede het bestrijden van vooroordelen. Dat bestrijden van vooroordelen is hard nodig, zoals de Minister zelf al aangegeven heeft in genoemd algemeen overleg. Graag ontvangt het lid Baay-Timmerman een reactie van de Minister.

Zij wijst er voorts op dat de Minister aangeeft dat ongeveer 45% van de aanvragen voor scholingsvouchers niet gehonoreerd wordt, en dat een belangrijk deel hiervan veroorzaakt wordt doordat de aanvraag te laat is ingediend. Daarnaast is een groot aantal plaatsingsfees afgewezen omdat de betrokkene op de dag van de WW-aanvraag nog geen 55 jaar of ouder was. Ook de voorlichting blijkt niet te voldoen. Deze zaken worden aangepast, maar waarom gebeurt dit nu pas? Waarom is tevoren zo streng ingezet op deze regels? Hoe komt het dat niet is voorzien dat dit onnodig belemmerend zou werken? Wat wordt bedoeld met het verruimen van de aanvraagtermijn voor het scholingsvoucher? Wat wordt de nieuwe aanvraagtermijn hiervan? Wordt het criterium voor het toekennen van een plaatsingsfee verruimd naar de dag dat iemand 50 wordt, nu de doelgroep van dit actieplan wordt verruimd naar 50-plussers? Dit wordt niet geheel duidelijk uit de brief van de Minister, aangezien op pagina 5 wordt aangegeven dat de eis wordt gewijzigd naar de leeftijd van 55 jaar op de dag van aanvraag, en op pagina 6 dat de subsidieregeling wordt aangepast met het uitbreiden van de doelgroep van dit actieplan. Graag ontvangt het lid Baay-Timmerman helderheid hierover.

Daarnaast geeft de Minister aan te streven naar een toename van de uitstroom van 50- tot 55-jarigen. Kan de Minister dit nader specificeren? Zijn er ramingen hiervoor opgesteld?

Vragen en opmerkingen van het lid van de 50PLUS/Klein-fractie

Het lid van de fractie 50PLUS/Klein heeft kennisgenomen van de brief van de Minister over de evaluatie van het Actieplan 55pluswerkt en heeft daarover de volgende vragen.

Dit lid is allereerst verheugd te lezen dat er meer middelen worden vrijgemaakt, zodat het actieplan verbreed kan worden naar 50-plussers.

Hiermee wordt recht gedaan aan de eerdere inzet van de fractie om de groep 50–55 jarigen te ondersteunen. Ook zij hebben een verminderd arbeidsmarktperspectief, waardoor de kans op langdurige werkloosheid toeneemt. Onduidelijk is wat deze intentie nu in de praktijk zal betekenen. Is de Minister bereid om ook de regeling voor de scholingsvouchers uit te breiden tot de groep 50–55 plussers? Wordt de mobiliteitsbonus ook weer beschikbaar gesteld ten behoeve van deze groep?

Het lid Klein merkt verder op dat over de maatregelen die nu geëvalueerd worden, wordt aangegeven dat de bekendheid beter zou kunnen. Hierdoor zou er meer gebruik van gemaakt worden in het vervolg. Voor werkzoekenden betekent dit dat er meer mailings zijn uitgegaan, maar bij de werkgever en de intermediairs blijkt het verkrijgen van een grotere bekendheid van de maatregelen lastiger. Dit geldt met name voor de plaatsingsfee, zoals blijkt uit de resultaten die achterblijven bij de prognose. In de brief wordt aangegeven dat er afspraken zijn gemaakt tussen het UWV en de ABU/NBBU. Wat zijn deze afspraken? Zorgen deze afspraken daadwerkelijk voor meer bekendheid en is de verwachting dat de prognose met deze maatregel alsnog wordt gehaald?

Het lid Klein vraagt verder in hoeverre de maatregelen, gericht op de werkgever, bekend zijn bij werkgevers? Worden de mobiliteitsbonus, de no-risk polis voor WW-gerechtigden en proefplaatsingen voldoende benut en in hoeverre zou de bekendheid onder werkgevers verder vergroot kunnen worden, zodat meer 50-plussers hiervan kunnen profiteren? Kan de Minister de Kamer hiervan een overzicht toezenden, dat inzicht geeft in het gebruik van deze maatregelen?

Is de Minister bereid om te komen tot een verdere ontlasting van de sollicitatieplicht voor 55-plussers in combinatie met erkenning van uitgevoerd vrijwilligerswerk?

II. Antwoord / Reactie van de Minister